

~lrunka viro Z; *viando~a mano Z*. Kp GRASA. *~lgl*. Igi *~a* (Kp BARELIĜI, ŜVELI).

diklina ☞ (pri plantoj). Havanta nur unu seksajn florojn.

diklorido ☞. Kombinaĵo konsistanta el du atomoj da kloro je unu atomo da metalo.

***Diktl** (tr). 1 Laŭte paroli vortojn, skribotajn de iu alia: *~i versojn*; *skribi sub ~ado de iu Z*; *li faris dek erarojn en la ~aĵo B*. 2 Ordono altrudi: *ili pretendis ~i leĝojn al la tuta esperantistaro Z*; *tial la trusto povas ~i la prezojn*. 3 (f) Montri ion kiel necesan: *la singardo ~is al ni tiun konduton*; *faru, kion ~as al vi la koro*; *la humaneco ~is al mi mian devon*; *reguloj k timoj ~ataj de la cirkonstancoj*.

Diktatoro. Eksterordinara provizora estro de ŝtato, kun absoluta povo. Kp DESPOTO, AŬTOKRATO, TIRANO, ARBITRA.

dilati (tr) □. Pillargigi, plivastigi. *~o*. Fenomeno en kiu la amplekso aŭ la volumeno de gasa, likva aŭ solida substanco pligrandigas. *~lgl*. Plivastigi, pillargigi.

Dilemo. Rezoŝo prezentanta alternivon inter du kondiĉaj k kontraŭaj asertoj, kiuj ambaŭ kondukas al sama konkludo: *enfermi sian kontraŭulon en ~o*.

Diletanto. Persono, kiu sin okupas pri arto aŭ scienco neprofesie k celante nur sian plezuron. Kp AMATORO. *~ismo*. Spirita stato de tiu, kiu serĉas nur sian plezuron en la sciencaj aŭ artaj okupoj, neniel celante veron aŭ ĝeneralan utilon.

***Diligenta**. Konstante k zorge laborema: *~a lernanto*; *nia ~a kolegaro ne laciĝas en laboro paca Z*; *mal~a mano malriciĝas Z*; *~e alentu*; *ili ~e pasis la noktojn en gaja festenado Z*; *la horoj ireniĝas mal~e*; *la ondoj malfortiĝis k fariĝis kvazaŭ mal~aj B*. Kp AGEMA, FERVORA, ZORGEMA, ATENTA. Vd ABELO, FORMIKO.

dilul (tr) □ ☞. Maldensigi solvaĵon per solvilo.

Diluvo. Superakvego, inundego: *la Biblia ~o*; *antaŭ~a monstro*.

diluvio ☞. La plej malsupra etaĝo de la kvaternara epoko; laŭ kelkaj geologoj ĝi estas la rezulto de la diluvo.

***Dlmanĉo**. Unua tago de la semajno, morgaŭo de sabato, k ripoztago por kristanoj.

Dimensio. Ĉiu el la tri direktoj, laŭ kiuj oni mezuras korpojn: largeco, longeco, alteco (aŭ dikeco).

diminutivo Z (G). Vorto derivita de alia per sufikso, kiu malgrandigas aŭ malgravigas la enhavatan ideon: *~a sufikso en esp-o estas -el*.

dinamo Z ☞. Maŝino de rotacia indukto, kiu aliformigas mekanikan energion en energion elektran.

Dinamiko. Parto de la mekaniko traktanta pri la rilatoj inter la fortoj k la movoj, kiujn ili produktas.

dinamismo Z ☞. Doktrino kiu samigas materion kun forto.

Dinamito. Eksplosiva substanco, konsistanta el nitroglicerino k neŭtra substanco.

Dinamometro. Instrumento por mezuri la forton de homo, besto aŭ motoro.

dinamotoro ☞. Elektra maŝino, kiu povas funkcii samtempe kiel motoro k kiel generatoro por kontinua fluo.

dinaro. Jugoslava monunuo.

Dinastio. Sinsekvo da regnestroj el sama familio, heredantaj la tronon unu de alia.

dinornito ☞ ☞. Grandega fosilia birdo, dufoje pli granda ol homo, simila al hodiaŭaj stilzbirdoj k renkontata en la Aŭstralia pleistoceno: *~o finpereis nur antaŭ ducent jaroj*.

dinosaŭroj ☞ ☞. Fosiliaj rampuloj, karakterizataj per malgranda kranio k per forte disvolvitaj malantaŭaj ekstremaĵoj. Oni ilin renkontas en diversaj grandecoj de granda de kato ĝis kvinmetra alto k dudekkvarmetra longo: *~oj vivis en la triaso, liaso, juraso k kretaceo de la sekundara epoko*.

dinoterio ☞ ☞. G. de fosiliaj mamuloj simila al elefanto, sed iom pli granda.

diocezo. Katolika aŭ anglikana eklezia distrikto, regata de episkopo. Kp EPARKIO.